

מסכת פסחים --- היקשים וסמוכים

פסחים ה:א	דהא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ ואכילת חמץ לאכילת מצה השבתת שאור לאכילת חמץ דכתיב (שמות יב, יט) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה
פסחים ה:א	ואכילת חמץ לאכילת מצה דכתיב (שמות יב, כ) כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות
פסחים ה:א	רבי יוסי אומר אינו צריך הרי הוא אומר אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם מערב יום טוב או אינו אלא ב"ט תלמוד לומר אך חלק ואי ביום טוב עצמו מי שריי הא איתקש השבתת שאור לאכילת חמץ ואכילת חמץ לאכילת מצה
פסחים כ"ב	ת"ל (ויקרא יא, לג) כל אשר בתוכו יטמא וסמיק ליה מכל האוכל אוכל מטמא מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס
פסחים כ"ב:א	ותנן אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קדרון ונמכרין לגננין לזבל ומועלין בו שאני דם דאיתקש למים דכתיב (דברים יב, כד) לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים מה מים מותרין אף דם מותר
פסחים כ"ב:ב	הא לכלבים שרי שאני אבר מן החי דאיתקש לדם דכתיב (דברים יב, כג) רק חזק לבלתי אכול הדם כי הדם הוא הנפש ולחזקיה למאי הלכתא איתקש אבר מן החי לדם אמר לך דם הוא דאיתקש לאבר מן החי מה אבר מן החי אסור אף דם מן החי אסור
פסחים כ"ה:ב	ע"ז הא דאמרן גילוי עריות ושפיכות דמים דתניא ר' אומר (דברים כב, כו) כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה וכי מה ענין רוצח אצל נערה המאורסה הרי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש רוצח לנערה המאורסה מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו אף רוצח ניתן להצילו בנפשו
פסחים כ"ה:ב	נערה המאורסה מרוצח מה רוצח יהרג ואל יעבור אף נערה המאורסה תהרג ואל תעבור שפיכות דמים גופיה מנלן סברא הוא כי ההוא דאתא לקמיה דרבא א"ל מרי דוראי אמר לי זיל קטליה לפלני' ואי לא קטלינא לך א"ל ליקטלוך ולא תיקטול מאי חזית דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דההוא גברא סומק טפי
פסחים כ"ה:ב	רבי יוסי הגלילי אומר מנין לפסח מצרים שאין חימוצו נוהג אלא יום אחד תלמוד לומר לא יאכל חמץ וסמיק ליה (שמות יג, ד) היום אתם יוצאים
פסחים ל"ב	מאי טעמא דרבנן דכתיב (דברים יב, יז) לא תוכל לאכול בשערך ואמר מר תרומת ידך אלו ביכורים דאיתקש ביכורים למעשר מה מעשר אסור לאונן אף ביכורים אסור לאונן
פסחים מ"ב	סלקא דעתך אמינא הואיל וכתיב (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות כל שישנו בקום אכול מצה ישנו בבל תאכל חמץ והני נשי הואיל וליתנהו בקום אכול מצה דהויה ליה מצות עשה שהזמן גרמא (היא) אימא בבל תאכל חמץ נמי ליתנהו קמ"ל
פסחים מ"ב	דאמר ר"א נשים חייבות באכילת מצה דבר תורה שנא' לא תאכל עליו חמץ וגו' כל שישנו בבל תאכל חמץ ישנו באכילת מצה והני נשי נמי הואיל וישנן בבל תאכל חמץ ישנן בקום אכול מצה
פסחים נ"ב	דתניא יכול יהו כהנים רשאים בחזה ושוק קודם הקטרת אמורין תלמוד לומר (ויקרא ז, לא) והקטיר הכהן את החלב המזבחה והדר (ויקרא ז, לא) והיה החזה לאהרן ולבניו
פסחים ס"א	אשכחן שלא למנויו שלא לאוכליו מנא לן אמר קרא (שמות יב, ד) איש לפי אכלו תכוסו איתקש אוכלין למנויו
פסחים ס"א	ר' אומר לשון סורסי הוא כאדם שאומר לחבירו כוס לי טלה זה אשכחן שלא למנויו שלא לאוכליו מנא לן אמר קרא (שמות יב, ד) איש לפי אכלו תכוסו איתקש אוכלין למנויו
פסחים ע"א	מנין לאימורי חגיגת חמשה עשר שנפסלין בלינה שנאמר (שמות כג, יח) ולא ילין חלב חגי עד בקר וסמיק ליה ראשית
פסחים ע"א	רבי אליעזר אומר דם אף על פי שאין בשר שנאמר (דברים יב, כז) ודם זבחך ישפך ומה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך מה דם בזריקה אף בשר בזריקה
פסחים ע"ב	דתניא ר' אומר (שמות יב, מו) בבית אחד יאכל (שמות יב, מו) ועצם לא תשברו בו על הכשר הוא חייב ואינו חייב על הפסול היתה לו שעת הכושר ונפסל בשעת אכילה אין בו משום שבירת עצם יש בו שיעור אכילה יש בו משום שבירת עצם שיעור אכילה אין בו משום שבירת עצם
פסחים צ"ב	כדתניא כל חייבי טבילות ביום נדה ויולדת טבילתן בלינה דתניא יכול תהא טובלת מבעוד יום תלמוד לומר (ויקרא טו, ט) וט שבעת ימים תהיה בנדתה תהא בנדתה כל שבעה ויולדת איתקש לנדה
פסחים צ"ב	הא דאמר רבי אלעזר נשים חייבות באכילת מצה דבר תורה שנאמר (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות כל שישנו בבל תאכל חמץ ישנו בקום אכול מצה והני נשים הואיל וישנן בבל תאכל חמץ ישנן בקום אכול מצה
פסחים צ"ב	דתניא ר"ע אומר נאמר (במדבר ט, ט) טמא ונאמר (במדבר ט, י) בדרך רחוקה מה טמא שספק בידו לעשות ואינו עושה אף דרך רחוקה נמי שספק בידו לעשות ואינו עושה
פסחים צ"ה:ב	ר' יהודה אומר מניין לפסח שני שאין טעון לינה שנאמר (דברים טז, ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך וכתיב (דברים טז, ח) ששת ימים תאכל מצות הנאכל לששה טעון לינה שאין נאכל לששה אין טעון לינה
פסחים צ"ה:ב	ת"ר זבין זבות נדות ויולדות שאכלו בפסח שבא בטומאה יכול יהו חייבין תלמוד לומר (ויקרא ז, יט) כל טהור יאכל בשר (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה נאכל לטהורים חייבים עליו משום טמא ושאינו נאכל לטהורין אין טמאין חייבין עליו משום טמא
פסחים צ"ו:ב	אלא אחמץ מכלל דפסח מצרים לילה אחד ותו לא והתניא רבי יוסי הגלילי אומר מנין לפסח מצרים שאין חימוצו נוהג אלא יום אחד ת"ל (שמות יג, ג) לא יאכל חמץ וסמיק ליה היום אתם יוצאים אלא ה"ק לילה אחד והוא הדין לפסח דורות וחימוצו כל היום ופסח דורות נוהג כל שבעה
פסחים ק"ח:א	קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף דכתיב (תהלים קלו, כה) נותן לחם לכל בשר וסמיק ליה לגזור ים סוף לגזרים
פסחים ק"ח:א	כל המבזה את המועדות כאילו עובד ע"ז שנאמר (שמות לד, יז) אלהי מסכה לא תעשה לך וכתיב בתריה את חג המצות תשמור
פסחים ק"ח:א	ר"א בן עזריה כל המספר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המעיד עדות שקר בחבירו ראוי להשליכו לכלבים שנאמר (שמות כב, ל) לכלב תשליכון אותו וכתיב בתריה (שמות כג, א) לא תשא שמע שוא